

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010330
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010330.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci odsúdeného J. Y., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2014, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2Nt/14/2013 zo dňa 8. augusta 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušuje sa uznesenie Okresného súdu Prievidza z 08.08.2013 sp. zn. 2Nt/14/2013 a vec sa vracia okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/146/2009 zo dňa 24.06.2009 bol odsúdený J. Y. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/54/2009 zo dňa 15.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2009, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o vine a treste rozsudkom schválil podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste uzatvorenú dňa 20.05.2009 medzi obvineným J. Y. a prokurátorom.

Dňa 10.05.2013 odsúdený J. Y. podal na Okresný súd Prievidza návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/146/2009, ktorý bol doručený súdu 14.05.2013. Svoj návrh smeroval do výroku o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 rokov a 10 mesiace nepodmienečne rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/146/2009 zo dňa 24.06.2009, právoplatným 24.06.2009 a v tejto súvislosti tiež poukazoval na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného J. Y. o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v tom smere, že po prevedenom dokazovaní na verejnom zasadnutí aj keď nález Ústavného súdu SR o tzv. asperačnej zásade v zmysle § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z.z. je novou skutočnosťou, ktorá v čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/146/2009 súdu nebola známa, táto skutočnosť v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi neodôvodňuje iné rozhodnutia o uloženom treste a len vzhľadom na túto skutočnosť nie je možné povedať, že by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti

činu, prípadne by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Poukázal, že aj keď odsúdenému bol uložený trest vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/146/2009 za použitia tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., na strane druhej trest, ktorý mu bol uložený vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/54/2009 a aj následne vo veci 1T/46/2009, kde mu bol ukladaný súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/54/2009 bol ukladaný v konaní o dohode o vine a treste a v oboch prípadoch za použitia ustanovenia § 39 ods., 4 Tr. zák., t. j. trest bol uložený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, s uvedením, že trest, ktorý mu bol v prejednávanej veci uložený bol síce uložený za použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ale zároveň bol uložený pod dolnú hranicu možnej trestnej sadzby, ktorá v tomto konkrétnom prípade bola 7 rokov a trest, ktorý bol odsúdenému uložený v prejednávanej veci bol mu uložený v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia a následne písomne odôvodnil sám. V písomných dôvodoch sťažnosti sa opätovne odvolával na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 s poukazom, že v jeho prípade bola v rozpore so zákonom použitá asperačná zásada pri ukladaní trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. veta za bodkočiarkou. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby vo veci rozhodol krajský súd sám.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. Y. je dôvodná a v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Úvodom k samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu je potrebné uviesť že, ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza odsúdenému J. Y. bol dňa 24.06.2009 uložený súhrnný trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Základným nedostatkom v rozhodnutí súdu prvého stupňa vidí senát nadriadeného súdu v tom, že sa súd prvého stupňa riadil nesprávnym právnym názorom. Tento nesprávny právny názor spočíval v tom, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. (veta za bodkočiarkou) považoval za skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. Následne potom dospel k záveru, že ani vzhľadom k vyššie citovanému Nálezu Ústavného súdu SR pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou“ súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

I. Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že

právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory senátu nadriadeného súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por., pričom pred samotným rozhodnutím je potrebné odsúdeného k prípadným dôvodom väzby osobitne vypočuť, resp. dať mu možnosť vyjadriť sa. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Podľa § 77 ods. 3 Tr. por. dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2 alebo § 403, sa posudzuje samostatne a nezávisle o dĺžky konania väzby v pôvodnom konaní.

Vo vzťahu k odsúdeniu J. Y. vo veci rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/54/2009 zo dňa 15.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2009 a ktorým bol odsúdený podľa § 270 ods. 2 tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 8 mesiacov súčasne o rozhodovaní o jeho väzbe je potrebné, aby súd zistil u menovaného, či vykonal trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/54/2009 zo dňa 15.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.04.2009, tak ako to vyplýva na č. l. 85 a nasl. základného trestného spisu z toho pohľadu, že či neprichádza do úvahy nariadenie a výkon tohto trestu odňatia slobody v prípade, že ho ešte nevykonal a ktorý má v takomto prípade prednosť pred prípadným výkonom väzby.

Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor v tom, že v tomto prípade nie je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2, veta druhá Tr. por. o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom, v konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd postupom podľa § 404 ods. 2 Tr. por. per analógiám na verejnom zasadnutí.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.